

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. K.**, bývajúceho v B., zastúpeného Mgr. S. D., advokátkou v B., proti žalovaným **1/ M. K.**, nar. X. X., M., D. a **2/ M. K.**, nar. X., bývajúcemu v D., **o zaplatenie 927 010 Sk s príslušenstvom**, vednej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 1 C 10/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. januára 2007 sp.zn. 17 Co 399/05 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 17. januára 2007 sp.zn. 17 Co 399/05 rozsudok Okresného súdu Brezno z 13. októbra 2005 č.k. 1 C 10/04-92 v časti, ktorou zamietol žalobu o zaplatenie 738 276 Sk istiny s príslušenstvom, a v časti o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému **1/** náhradu trov konania vo výške 23 074 Sk na účet jeho právnej zástupkyne potvrdil, nenapadnutú časť rozsudku, ktorým bola zamietnutá žaloba do sumy 188 734 Sk a rozhodnuté o trovách žalovaného **2/** ponechal nedotknutú; žalovaným **1/** a **2/** náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti (potvrdzujúcim výroku) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p., keď mal za to, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť pred súdom konať. Uviedol, že odvolací súd na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, žalobcu

naň riadne nepredvolal a v konečnom dôsledku prejednal vec bez jeho účasti. Znemožnil mu vyjadriť sa ústne k vykonávanému doplneniu dokazovania novými dôkazmi. Ako dovolacie dôvody žalobca v dovolaní uvádzal ustanovenie § 241 ods. 2 písm.a/, b/ a c/ O.s.p.

Žalovaní 1/, 2/ sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania, smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p. ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa

dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu) ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd, vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej, alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení dovolací súd nezistil.

Dovolací súd s ohľadom na námietky dovolateľa uvedené v dovolaní sa osobitne zamerlal na otázku, či konanie nie je postihnuté vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm.f/ O.s.p.

Odňatím možnosti konať sa v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. rozumie taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Z obsahu dovolania žalobcu je zrejmé, že prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. vyvodzuje z toho, že odvolací súd na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, žalobcu naň riadne nepredvolal, vec prejednal bez jeho účasti, pričom mu znemožnil vyjadriť sa ústne k vykonávanému doplneniu dokazovania novými dôkazmi.

Podľa § 101 ods. 2 druhá veta O.s.p. ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na 18. januára 2006, na ktoré sa žalobca aj právny zástupca žalovaných ospravedlnil, v dôsledku čoho bolo pojednávanie odročené na neurčito. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na 12. apríla 2006, na ktorom bol žalobca súdom vypočutý. Pojednávanie nariadené na 6. novembra 2006 bolo odročené z dôvodu telefonickej aj písomnej žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania. Nový termín pojednávania bol určený na 17. januára 2007.

Zásielka (určená do vlastných rúk) obsahujúca termín pojednávania bola žalobcovi doručovaná poštou s tým, že zásielka sa súdu vrátila ako nedoručená, nakoľko pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie 18. decembra 2006 bol neúspešný a tiež opakované doručenie zásielky 19. decembra 2006, kedy aj došlo k uloženiu zásielky. Vzhľadom na uvedené, súd zisťoval splnenie podmienok uvedených v § 47 ods. 2 O.s.p. (fikcia doručenia zásielky), keď z oznámenia zamestnávateľa žalobcu mal preukázané, že v dňoch 18. až 20. decembra 2006 žalobca riadne pracoval, nebol na žiadnej služobnej ceste mimo Bratislavu, nebol práceneschopný, ani nečerpal riadnu dovolenku; teda sa v mieste doručenia zásielky zdržoval.

V pojednávanej veci postup odvolacieho súdu pri pojednaní odvolania na pojednaní 17. januára 2007 v neprítomnosti žalobcu nebol preto v rozpore s § 101 ods. 2 O.s.p. a nemožno v postupe odvolacieho súdu vidieť vadu konania namietanú dovolateľom.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci alebo konanie by bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm.b/, c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno preto uzavrieť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu v súlade s § 218 ods. 1 písm.c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaným v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. januára 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :